

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl soudkyní Mgr. Ing. Danou Semirádovou ve věci

žalobkyně: MI Estate s.r.o., IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Mačkou
sídlem Husova 774, 562 01 Ústí nad Orlicí

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o zaplacení částky 144 034,47 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 144 034,47 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 26. 7. 2022 do zaplacení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 15 302 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Martina Mačky.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Liberci doplatek soudního poplatku ve výši 1 440 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou (návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu) podanou u soudu dne 26. 7. 2022 se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by žalovanému (a původní žalované [celé jméno původní účastnice]) byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně částku 144 034,47 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 26. 7. 2022 do zaplacení. Žalobu odůvodnila zejména tím, že je vlastníkem podílu o velikosti id. 1/3 na pozemku parc. č. st. 13 (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. 84 – rodinný

dům, pozemku parc. č. 892 (zahradu), pozemku parc. č. 893 (zahradu) a pozemku parc. č. 911 (orná půda), vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Frýdlant, na listu vlastnictví č. 16 pro obec Pertoltice, katastrální území Horní Pertoltice, přičemž žalovanému a původně žalované náleží spoluvlastnický podíl ve výši id. 1/6 na předmětných nemovitostech. Vlastníkem spoluvlastnického podílu na předmětných nemovitých věcech je žalobkyně od 14. 8. 2020, po celou dobu však předmětné nemovité věci užívali výlučně žalovaní, tedy nad rámec jejich spoluvlastnických podílů a žalobkyni nebylo žalovanými umožněno užívání předmětných nemovitých věcí alespoň v míře jejího spoluvlastnického podílu, přičemž s nadužíváním podílů žalovaných nikdy nevyslovila souhlas. Žalovaní jsou tak povinni vydat to, o čem se užíváním společné věci nad rámec jejich spoluvlastnických podílů bez právního důvodu obohatili. Na straně žalovaných tak na úkor žalobkyně vzniklo bezdůvodné obohacení odpovídající částce obvyklé v daném místě a čase vynakládané na nájem srovnatelných nemovitostí při zohlednění výše spoluvlastnického podílu žalobkyně a spoluvlastnických podílů žalovaných. S ohledem na odborné vyjádření znalce ze dne 8. 3. 2022 má žalobkyně za to, že obvyklé nájemné předmětných nemovitých věcí činí 225 000 Kč ročně, kdy výši spoluvlastnického podílu odpovídá částka 75 000 Kč ročně, resp. 205,47 Kč denně. Žalobkyně vyzvala žalované dopisy ze dne 5. 4. 2022 k vydání bezdůvodného obohacení, na tuto výzvu však nijak nereagovali. Žalobkyně se proto domáhá zaplacení bezdůvodného obohacení za nadužívání spoluvlastnických podílů žalovaných za období od 14. 8. 2020 do dne předcházejícího podání žaloby, tedy do 25. 7. 2022 v celkové částce 144 034,47 Kč (205,47 Kč x 711 dní).

2. Usnesením ze dne 13. 9. 2022, č. j. 24 C 142/2022-21, řízení ve vztahu žalobkyně a 2. žalované [celé jméno původní účastnice] zastavil, když tato zemřela již před podáním žaloby. Výrokem II. bylo rozhodnuto, že ve vztahu žalobkyně a 2. žalované nemá žádná z účastnic právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaní měli ve věci postavení samostatných účastníků (§ 91 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“), mohl proto soud věc samostatně rozhodnout vůči žalovanému [jméno] [celé jméno žalovaného].

3. Soud usnesením č. j. 24 C 142/2022-23 ze dne 18. 10. 2022 uložil žalovanému, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení usnesení písemně vyjádřil ve věci samé k žalobě a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu (§ 114b odst. 1 o. s. ř.). V uvedeném usnesení byl žalovaný poučen o tom, že nevyjádří-li se včas písemně ve věci samé bez vážného důvodu a ani ve stanovené lhůtě nesdělí soudu, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává (§ 114b odst. 5 o. s. ř.) a ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o. s. ř.).

4. Označené usnesení bylo žalovanému doručeno do vlastních rukou dne 31. 10. 2022. Na výzvu soudu žalovaný ve stanovené lhůtě, která uplynula dnem 30. 11. 2022, žádným způsobem nereagoval. Nastala tak fikce uznání žalobou uplatněného nároku ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 o. s. ř. a s ohledem na tuto skutečnost pak soud postupoval podle ustanovení § 153a odst. 3 o. s. ř. a ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání, když se nejedná o věc, v níž nelze uzavřít a schválit smír (§ 153a odst. 2 o. s. ř.). Ve smyslu ustanovení § 153a odst. 4 o. s. ř. pro vydání rozsudku pro uznání soud nenařizoval jednání.

5. Podle ustanovení § 1122 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o. z.“, podíl vyjadřuje míru účasti každého spoluvlastníka na vytváření společné vůle a na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví věci.

6. Podle ustanovení § 2991 o. z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, o čem se obohatil (odst. 1). Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

7. Žalobou uplatněný nárok nachází hmotněprávní oporu v citovaných ustanoveních § 1122 odst. 1 a § 2991 odst. 1 a 2 o. z. Samotné spoluvlastnictví k věci neopravňuje spoluvlastníka bez dalšího užívat společnou věc nad rámec svého spoluvlastnického podílu. Podstata (podílového) spoluvlastnictví spočívá v tom, že každý ze spoluvlastníků se podílí na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví v rozsahu, jaký odpovídá velikosti jeho spoluvlastnického podílu, přičemž jde o tzv. ideální podíl, nikoli o reálné vymezení vztahující se k určité části společné věci. Následkem nadužívání spoluvlastnického podílu dochází na straně spoluvlastníka k užívání cizí hodnoty, čímž vzniká bezdůvodné obohacení, za které musí ostatním spoluvlastníkům poskytnout peněžitou náhradu jako ekonomickou protihodnotu toho, co nemůže být vráceno (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 11. 2016, sp. zn. 28 Cdo 3460/2016, a další rozhodnutí v něm citovaná). Po právu je i požadavek žalobkyně na zaplacení úroku z prodlení, který vychází z ustanovení § 1970 o. z. ve spojení s § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Povaha věci připouští, aby účastníci o věci uzavřeli smír, tj. vyřídili věc dohodou (§ 99 odst. 1 a 2 o. s. ř.).

8. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 142a odst. 1 o. s. ř., neboť žalobkyně měla ve věci vůči žalovanému plný úspěch a přísluší jí tak náhrada nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování práva vůči němu. Nelze však přehlédnout, že původně byly žalovány dvě osoby o solidární plnění, bylo-li vůči každé z nich rozhodnuto samostatně, podílí se v tom případě žalovaný na nákladech řízení pouze jednou polovinou. Náklady řízení žalobkyně tvoří 5 762 Kč zaplacený soudní poplatek, 17 250 Kč odměna advokáta za zastupování žalobkyně podle ustanovení § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen „a. t.“, za dva úkony právní služby z tarifní hodnoty 144 034,47 Kč à 6 900 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) a jeden úkon ve výši jedné poloviny (jednoduchá výzva k plnění) + 3 622,50 Kč 21 % DPH, 900 Kč náhrada hotových výdajů advokáta za uvedené tři úkony právní služby podle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 a. t. + 189 Kč 21 % DPH, tj. 27 724 Kč, z níž jedna polovina činí 13 862 Kč + doplatek soudního poplatku ve výši 1 440 Kč, který byl žalobkyni doměřen po převodu věci do rejstříku C. Náklady právního zastoupení zahrnují náhradu za daň z přidané hodnoty podle ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř., když právní zástupce žalobkyně je plátcem této daně.

9. S ohledem na úmrtí žalované před podáním žaloby (návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu) nemohl být ve věci vydán žalobkyni navrhovaný elektronický platební rozkaz, věc byla převedena do rejstříku C, soud proto uložil žalobkyni povinnost doplatit soudní poplatek podle položky 2 bod 2. ve spojení s položkou 1 bod 1. písm. b) sazebníku, kdy soudní poplatek činí 7 202 Kč, tj. zbývá doplatit 1 440 Kč.

10. Lhůtu k plnění rozsudkem uložených povinností stanovil soud podle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. část věty před středníkem. Údaj o místu plnění náhrady nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení účastníkovi nebo jeho zástupci, je-li účastník zastoupen. Odvolání se podává u Okresního soudu v Liberci písemně v listinné nebo v elektronické (tj. prostřednictvím datové schránky nebo prostřednictvím elektronické pošty s připojením uznávaného elektronického podpisu) podobě. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci.

Odvolání proti rozsudku pro uznání lze podat jen vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce nebo soud prvního stupně nebyl správně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Proti výroku o nákladech řízení a výroku o lhůtě k plnění lze podat odvolání bez tohoto omezení.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může žalobkyně podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Liberec 19. prosince 2022

Mgr. Ing. Dana Semirádová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. února 2023.